

Handwritten text in a cursive script, likely a personal letter or note, written on aged, yellowed paper. The text is written in dark ink and is oriented vertically, running from top to bottom. The script is highly stylized and difficult to decipher.

διετήρησεν αὐτὸν εἰς ὄφελος καὶ ἐπανόρθωσεν τὸν αὐτὸς ἐκκηνοταξικῶν
πραγμάτων. ταῦτα ἐγκαρδίως καὶ ἐκρίσιν ψυχῆς γράφω πρὸς τὸν φίλον ἡμῶν
καὶ κατὰ πρῶτον συγγενὴ Θεοφάνην. ὅτι δὲ ψηφίσται, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι,
ἐκδυκῶ μαθεῖν. ἡ γὰρ ἀνδρῶν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἔσονται θαύσιον. λέγει
πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξ ἐμοῦ τὰ εἰκότα, καὶ ὅτι γὰρ δυσχερὲς καὶ θυγὼν Ἀθήνη.
ἵνα καὶ αὐτὸς ἀποφάσῃ τῆς προσωπικῆς αὐτῆς συναναστροφῆς μετὰ τέρπον δέκα
καὶ ἐννέα σχεδὸν ἡδὴ ἔτιων. Περὶ δὲ ἀνδρῶν τῶν Ἀποστολικῶν δευτέρων
ἔδε οἶδα, ἔδε οἶμαι σφραῖσαι ἐν τῇ τῶν Ἑλληνικῶν βιβλιοθηκῶν. ἔδωκε
καὶ τὰ τῆς Οὐβριγγεῖς Ἑκκλησίας, (ἥ ἐδύρατο πῶς ἀπέβη ποικίλ ὁ καὶ οὐ κατὰ
θήτος ὁ νεώτερος). ἀλλ' ἔδει καὶ ὧδε πηρωθῆναι τὸ προσηλακόν. Σύνταξ
τον συναγωγὰς, ἐν αὐτῇ δὲ ἔχει Κύριος. π δὲ μετὰ τὸ Κύριον μένει καὶ τὸ
αἰῶνα. Ἀπαντες οἱ Πατριάρχαι καὶ οἱ ἐκ καὶ οἱ παρὰ εὐχολοί σοι
σοφόντες μετὰ πάντων τῶν οὐκείων, καὶ οἱ τέτοιοι ὡσαύτως. ἔδωκε
ἐνέρχονται. χρεὶς τὸ πρῶτον συνεδρίασαν ἐν τῇ Συνόδῳ ὁ Ἡρακλείας
καὶ ὁ Κυβερνῆς καὶ ὁ Νικομηδείας. ὁ δὲ τάχα ἔχοντες πέντε μενο-
μανίαν σχεδόν, φοβόμενος ὡς ἐφεσώτα τὸν δάνατον, δὲ δ' ἄλλα σῶμα
ἔχει τὰς φρένας καὶ λαβὼν καὶ γράφον. τὸ δὲ σῶμα τέλει. καὶ μένος
ἴσως ὁ παρὸς αὐτὸν τὰς οὐκείων, ἀν' ἀνδρίζων καὶ δύναμεις. Νομίζω, σοφόντες,
ὅτι, ἀν' ἔμελλες παρὸν ἐφρόντισας περὶ τῶν Μακεδονικῶν χειρογράφων,
ἐν οἷς ἦν καὶ τὸ μέγιστον ἀνὴρον εἰς τὸν καλέζον τὸν πατ. ἡς Ἀρξ. χείρας.
ἔχει ἡ χάριν ἐπὶ τῇ βελτιώσει τῆς ὑγείας τῆς κ. γράφει, καὶ παρὰ ἑλπίδα μετ' ἐμοῦ.
ὡς ἀνδρῶν ἐμοῦ οἱ φίλοι καὶ Παπαδάκης, περὶ δὲ τῶν γράφων, εἰς ἀκρίβειαν εἰς
ὡς ἔοικε ἐντυπυζέσθαι ἐξ ἀρχῆς τὴν παραγγελίαν. καὶ μέλλον ἡλπίσει
βεβαίως ὅτι ἀν' ἐμὴν ὁ φίλος αὐτὸς εἰς Ὀδυνὸν τὸ πρῶτον καὶ ἀγνοῦν
περὶ τῶν εἰδὸς μελαγχολίσει. ἔδωκε ἐκ Περσπολῆως. καὶ ἡν ἡδὴ περιμένοντες
τὸν πρῶτον ἀχρηστον μετὰ δαπάνῃ δὲ ὁδὸν. ἀποσταλόμενος
εἰς τὸν φάρακα. ἔγω καὶ τῶτο. Ὁ π. καὶ Γραμματεὺς πάλιν ἐνε-
δυσήθη τὰς πεπονησιακὰς φοιμαγέδας. Ἀν' ὁ Μάρδος διαβίβει
εἰσὶ εἰς Λεβαδίαν γράφει ἐν πρώτοις ἵνα φρονίσῃ τὸν ἡμέτερον
φοιμαγέδας καὶ καλῶς καὶ νωπὸς καὶ εἰσὶ μετὰ καὶ τούτοις
εἰς κατὰ τὴν ἐμὴν πρὸς ὅπως. ὡς δὲ παρὰ καὶ
σφραγισαὶ πρὸς τὴν γράφει εἰς δαπάνῃ δὲ
πρὸς φάρακα. παραδίδω εἰς τὴν τῶν ὡκείων ἐρχομένων, ὡς τῶν
αὐτῶν ἀφ' αὐτῶν ἐν τῇ ἀφροσύνῃ. καὶ μετὰ τῇ παρὰ τῇ. ὡς τῶν
ἔδωκε

ἔπερπε πρὸς τὸν κ. Μελεζάκη πέντε ἑσπέρια τὴν καλὴν δὲ ἔνοιαν τῶν
 Γαλλικῶν ἀδελφῶν. ὅν δὲν διωκόμενοι εἰς χεῖρας ἡ πρὸς ὃν ἐπέδιδοντο. Ἀλλ'
 εἶδε καὶ ἡ ἐκ Λεβαδείας ἀποστολὴ τῶν φορητῶν ἢ φορητῶν, καὶ ἡ εὐρεσι-
 τὴς πρὸς ὃν παραδεδόσονται τισὶ κομίσαντες γέννησι θαλερὰ. ἔχ' ὅσον ἐγὼ δια-
 κρίνω ἐνταῦθα, τὸν φίλον φίλημονα καλαυδάζομαι. Εἶδον τὴν αἴθρην
 αὐτὴν, καὶ σαρδάνων, ἀλλὰ πῶς οἰκονομηθήσεται ἡ ἡ εὐστοχία αὐτῆς
 ἀπαρμόνως; τὰ δὲ φῶς, ἃ μοι ἔτι καὶ ἐπαύρουν. Εἶδον εὐκλεῖαν
 παροδὶκῶς καὶ τὸν Εὐαγγελία κ. Τσαλῆδον. ἔφεικτο δ' ἀνέγνω καὶ τὸ
 Ἀθηνᾶς ἀνδρὸν ὅπως μετὰ δεικνύοντος κοινοποιεῖται ὅτι ἐξέδω ἐνταῦθα
 ὁ δυνάστης, ὅλος Εὐαγγελίας, εἰς ἀνάγνωσιν τῶν ὑπαρχόντων τῆς ἐκκλησίας
 προσβείας ὑπόπαιον γενομένων εἰς ἐνόχον τῆς μοναρχικῆς συνταγῆς,
 ἐξ τῶν ἐφάρδυσαν παρ' ἑμοὶ ἐπιστολῶν αὐτῶν. Ἀλλ' ἔλεγοι ἐνταῦθα κοινο-
 ποιῆσθαι ὅτι ὁ κ. Εὐαγγελίας, ἦν δὲ εἰς ἐκλογὴν προσβηθείσης αὐτῆς νόμῳ,
 ἐφ' ἣ μὴ ἀρεστὴν ἐπατέρησιν παρὶν. Ταῦτα λέγοντες καὶ ἀντιφάσις
 ἔγραψε πομπὴν περιμένω συχνὰς παρ' ἑμὲν ἐπιστολὰς ἐπαρρησιαστικὰς
 ὑγείας πάντων ὑμῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἀξιοπεριεργῶν. Τὸν φίλον αὐτῶν
 δέρον μετὰ τῆς Κυρίας, τὸν κ. Μαυρίδιον μετὰ τῆς Κυρίας καὶ τῶν αἰδελφῶν
 καὶ τῶν λοιπῶν φίλων ἀνυδάσαντες, καὶ ἐρρωσθε ἐν κυρίῳ.

ὁ Πλάτης.

Ἐλθόντες καὶ διὰ ἀπὸ α, καὶ διὰ ἀπὸ ε, ἵν' μεσάντες ἡδὴ μὲν πρὸς ὑμῶν ἐπιστολῇν,
ταύτην προδίδωμι, ἵνα δὲ πρῶτον ὑγέται. διότι ὁ φίλος Βυρνιάς (ὁ καὶ ἔτι τοῦ γένους
μαλὸς νομισθῆναι) περιέχει ζητῶν μετὰ αἵμα περιηγόμενος τὸν Βόσπορον. Δο-
ξάζω τὸν Κύριον, ὅτι ὑγιαίνει καὶ αἵματι καὶ εὐχὰς δαίμα χάριδι. Ἀνέγραψε δὲ
πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ εἰς τὰ ἐνταῦθα καλυπτόμενον μετὰ τῆς ἐκ τῶν ἐνταῦθα εὐχῶν τῶν ἐνταῦθα
φίλων ὑγιαίνοντος. τὰ δὲ τὰ εὐδυσχέστα, Σοφάχρεια, αἵματι. Τὸν φίλον θ. καλεῖ-
σθαι. εἶδον πᾶν ἔφερον αὐτὸ καὶ συνεμερίσθη τὴν δυσχέρειαν τῶν λογιζομένων.
ἀλλὰ βλέπω καὶ το περιπλοκὸν καὶ δυσκατόρθωτον τῆς ἐννοίας. καὶ ἴδω
τὸ λόγον. Ὁ ἄγιος Ἀλεξανδρεὺς ἀντιφέρει πρὸς τὸν ἐκεῖ πρῶτον, καὶ πᾶσα
πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ προβλήματος ἐπιστολὴ ἀποβαίνει μαλίστα. Τὸν δὲ ἀρχὴν τῆς
ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν ἀνταποκρίσθαι. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν ἀδελφικῇ παρὰ τὸ πᾶν
ἀρχὴν ἐπιστολῇ, προσκαλοῦμαι πάντως, ὅτι δὲ ἐγκαλεῖται καὶ πρὸς τὸν φίλον
ἰδίως διότι δὲ ἐξηπάτησεν αὐτὸν διὰ τὸν προτέρων ἀνυπογράφων ἐπιστο-
λῶν αὐτῶν, βέβαιον καὶ πρόδηλον. ἔπειτα, πᾶν τέρψη, μέχρι πόσον καὶ πότε γί-
σεται ἐπὶ τοῖς ὁμοιογενήσομενοις ὁ παρὶς βραχὺς ἐκεῖνος καὶ φθονερός
ἄνθρωπος; εἰς ταῦτα προσεδήλω, ὅτι τὰ ἐν βραχίῳ καὶ Μορδανίᾳ ὑποσχε-
θεὶς δρόνον ἐνοικίασεν πένυην ὑπὸ τὸ αἰοιδίον Καλλιθέαν ἐπὶ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ οὐνοῦ. καὶ τὸ ἐν Βακουρετίῳ κλῆριον ἐγγίζει πρὸς περαιώσιν.
Ταῦτα λέγει πρὸς τὴν φίλην κορυφήν. εἰ δὲ βούληται πάντως ἵνα γένηται τις
ἀπόπειρα περὶ τοῦ προβλήματος, εἰπάτω, καὶ προσύμω, ὡς συνήσκει
παντοίοις δρόμοις ὑπερβῆσθαι. ἔχει δὲ αὐτὸ (ἀν καὶ τὸ τοῦ δεξιῶν
προσδεῖται) καὶ τὸν γνώριμον τὸν Ἀλεξανδρεῖας, ὅστις δύναται προσβλεῖν
τὸ πρᾶγμα ὡς ἀπ' ἐαυτοῦ, πρὸς ἐκεῖνον ἀποπειρώμενος τῆς γνώσεως
αὐτοῦ. Ἀλλὰ πότε ἐκεῖνος ἢ πρὸς τὸν φίλον, ἢ πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἐπιστο-
λὰς ἀπαντήσῃ; τῆς δύναται τὸ τοῦ προῖδεν; καὶ ταῦτα πρὸς ἄνθρωπον,
οἷος ἐκεῖνος, ὁ δὲ φίλος καὶ τὰ πρᾶγματα ἀπαιτῶντα ταχέως τῆς
ἐκ τῆς ἀπαντήσεως πληροφορίαν. Ἀλλ' ἴσως αἱ διακρίσεις δυσχερεῖς
συμβάλλουσιν πρὸς ἀπεργασίην μετὰ τῶν ἰσχυρῶν περιπλοκῶν
καὶ ἀσθενῶν, εἰς αἷς δύναται ὁ φίλος περιπλοκῶν ἐπὶ τῆς πρὸς ἄνθρωπον
ἐπιστολῆς, καὶ πρὸς τὸν ἀποπειρώμενον πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἀποπειρώμενον
αὐτὸν βίβλιν γὰρ τὸν φίλον εἰσερχόμενος. ἴσως ἢ οὐδὲ πρὸς τὸν φίλον